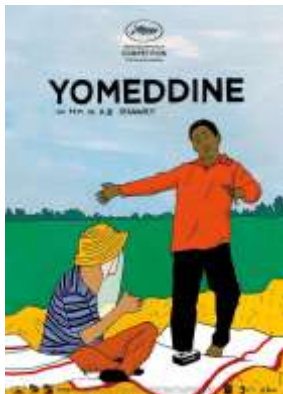

Yomeddine

Direcció: Abu Bakr Shawky

Països: Egipte, EUA, Àustria (2018)

Fitxa tècnica

Guió Abu Bakr Shawky **Música** Omar Fadel **Fotografia** Federico Cesca **Interpretació** Rady Gamal, Ahmed Abdelhafiz, Osama Abdallah **Durada** 97 min **Gènere** Aventura, comèdia dramàtica **Llengües** Àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Un leprós copte i el seu aprenent orfe deixen els confins de la colònia de leprosos per primera vegada i s'embarquen en un viatge a través d'Egipte per buscar el que queda de les seves famílies. (Filmaffinity.com)

Crítica

2018.05.10 - CANES 2018: L'egipci A.B. Shawky s'estrena en el llargmetratge en plena competició per la Palma d'Or amb una road movie senzilla i solar sobre l'exclusió social

Es tracta d'una convidada sorpresa a la competició oficial del 71è Festival de Canes. **Yomeddine** (que significa "judici final" en àrab) és el primer llargmetratge d'A.B. Shawky, un cineasta de 32 anys d'edat de pare egipci i mare austríaca que, pel que s'ha vist, supera la prova de foc de la Croisette amb la mateixa audàcia senzilla de què fa gala el seu personatge principal: un leprós (curat però encara visiblement estigmatitzat per la malaltia a la cara i a les mans) que es fa a la carretera i afronta els ulls de la societat després de dècades de vida aïllat en un racó, envoltat de pàries com ell. Aquest viatge, incongruent i ple de peripècies, fins a la seva ciutat natal i la seva família, té lloc en companyia d'un orfe de deu anys amb qui ha establert un vincle d'amistat.

Tot comença en ple desert, al lloc que anomenen (amb tota la raó) "la muntanya d'escombraries". Allà treballa solitàriament Beshay (**Rady Gamal**) buscant entre els residus la ferralla que pugui vendre abans d'encaminar-se a la leproseria, on ha transcorregut la major part de la seva vida des de la seva infància, concretament des del dia que el seu pare el va deixar al llindar del centre amb la cara coberta amb una bossa. L'ànima del nostre amable protagonista (d'uns 40 anys d'edat), que saluda alegrement els seus congèneres amb un "bon dia, malalts", pateix la catatonía de la seva dona, ingressada al servei de malalties mentals. La dona no triga a morir i la visita inesperada de la seva cunyada desperta en Beshay el llunyà record de la seva família. De la seva ciutat natal només en coneix el nom i, encara que el seu entorn l'anima més aviat poc (és un eufemisme) a l'aventura, es fa a la carretera amb rumb sud en la seva carreta a cavall del seu ase, Harby. D'amagat al vehicle s'incrusta l'Obama (**Ahmed Abdelhafiz**), un jovenet nubi dur de mollera maltractat en el seu orfenat. La improbable parella emprèn el seu viatge al llarg del Nil però els leprosos no són que diguem gaire populars en un món en el qual es jutja per l'aparença. El viatge, per tant, estarà ple de dificultats.

Yomeddine suposa indubtablement una ràfega d'aire fresc en un aparador del cinema mundial on els autors sovint rivalitzen en procediments sofisticats: la cinta evita les trampes que el seu guió, ple de bons sentiments, amenaçava de tombar-la i la seva innocència mai l'empeny fins a la dramatització a ultrança. Al contrari, la pel·lícula juga amb les seves cartes a l'estratègia de l'humor lleuger en un Egipte a anys llum del clixé turístic (tan sols un fulgor nocturn multicolor sobre el riu). Filmat amb un classicisme mesurat i controlat, aquest conte realista accessible a tots els públics i portador d'un missatge humanístic elemental es recolza en bona mesura en la música d'**Omar Fadel** per dotar de ritme les peregrinacions dels dos personatges. Encara que som molt lluny, fins i tot dins del mateix assumpte, de la complexitat d'*El hombre elefante*, de David Lynch, i encara que algú jutjarà sens dubte que **Yomeddine** és massa ingènua i sentimental en comparació amb altres obres generalment més elaborades dels prínceps de la competició de Canes, aquest humil retorn a l'essencial també és la prova que una bona estrella vetlla de vegades sobre esforços encara més modestos (en el sentit més benèvol del terme).

“Yomeddine”: premis i seleccions principals

Premis Asia Pacific Screen 2018

Nominada al premi Àsia Pacific Screen a la millor banda sonora original (Omar Fadel)

Festival de Canes 2018

Premi François Chalais

Nominada a la Golden Camera

Nominada a la Palme d'Or

Festival Internacional de Cinema d'El Gouna 2018

Premi del públic a la narrativa

Nominada al Golden Star en la competició de narrativa

Festival de Cinema de Filadèlfia 2018

Nominada al premi Archie a la millor primera pel·lícula

Nominada al premi Student Choice

Abu Bakr Shawky

Filmografia com a director

2012 *Things I Heard on Wednesdays* (curt documental) (completat)

2018 *Yomeddine*

2011 *Martyr Friday* (curt documental)

2010 *The Road to Atalia* (curt)

2009 *El Mosta'mara* (curt videodocumental)

Biografia

Cineasta de pare egipci i mare austríaca. Els seus curtmetratges *The Colony*, *Things I Heard on Wednesdays* i *Martyr Friday*, s'han projectat en festivals de tot el món.

Va fundar la seva productora Desert Highway Pictures el 2014 amb l'objectiu de portar històries de l'*underdog* a la gran pantalla.

Va estudiar Ciències Polítiques i Cinema al Caire, i és llicenciat per l'NYU Tisch School of the Arts Grad Film Program.

La seva primera pel·lícula, *Yomeddine*, es va estrenar en la secció principal del Festival de Canes el 2018 i va rebre el premi Francois Chalais.

Shawky va ser catalogat per Forbes Middle East com una de les estrelles àrabs de l'escena mundial.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

